

31989L0608

L 351/34

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

2.12.1989.

**PADOMES DIREKTĪVA
(1989. gada 21. novembris)**

par dalībvalstu administratīvo iestāžu savstarpējo palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu pareizu tiesību aktu piemērošanu veterinārijas un zootehnikas jomā

(89/608/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta viedokli ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā lauksaimniecības nozarē ir ieviesti tālejoši noteikumi veterinārijas un zootehnikas jomā;

tā kā vienmērīga kopējās lauksaimniecības politikas un lauksaimniecības produktu kopējā tirgus darbība un arī veterināro pārbaūžu uz robežas atcelšana ar mērķi pakļaut produktu iekšējo tirgu šādām pārbaudēm rada vajadzību stiprināt sadarbību starp iestādēm, kuras ikvienā dalībvalstī ir atbildīgas par veterināro un zootehnisko noteikumu piemērošanu;

tā kā tāpēc ir jāpieņem noteikumi, saskaņā ar kuriem dalībvalstu kompetentās iestādes savstarpēji nodrošina palīdzību un tādējādi sadarbojas ar Komisiju, lai garantētu veterināro un zootehnisko noteikumu pareizu piemērošanu, jo īpaši, lai atklātu un novērstu noteikumu pārkāpumus un ikvienu darbību, kura šķiet vai ir pret-runā šādiem noteikumiem;

tā kā, lai pieņemtu šādus noteikumus, ir jābalstās, ciktāl iespējams, uz Padomes 1981. gada 19. maija Regulas (EEK) Nr. 1468/81 ⁽⁴⁾ pieņemtajiem noteikumiem par savstarpēju dalībvalstu administratīvo iestāžu palīdzību un sadarbību starp šīm iestādēm un Komisiju, lai nodrošinātu muitas vai lauksaimniecības lietu noteikumu pareizu piemērošanu pēc grozītās Regulas (EEK) Nr. 945/87 ⁽⁵⁾; tā kā jāņem arī vērā veselības noteikumu specifika,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīva nosaka virzienus, kādos kompetentās dalībvalstu iestādes, kuras ir atbildīgas par tiesību aktu veterinārijas un zootehnikas jomā pārraudzību, sadarbojas ar attiecīgajām dalībvalstīm un ar atbilstīgajiem Komisijas departamentiem, lai nodrošinātu atbilstību šādiem tiesību aktiem.

2. pants

1. Šajā direktīvā:

— “tiesību akti veterinārijas jomā” nozīmē visus Kopienas noteikumus un noteikumus, kuri sekmē Kopienas normu piemērošanu, kas nosaka dzīvnieku, sabiedrības veselības aizsardzību attiecībā uz: veterināro jomu, dzīvnieku veterināro

⁽¹⁾ OV C 225, 31.8.1988., 4. lpp.

⁽²⁾ OV C 326, 19.12.1988., 28. lpp.

⁽³⁾ OV C 56, 6.3.1989., 7. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 144, 2.6.1981., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 90, 2.4.1987., 3. lpp.

pārbaudi, gaļas un citu dzīvnieku izcelsmes produktu veselības pārbaudi un dzīvnieku aizsardzību,

- “tiesību akti zootehnikas jomā” nozīmē Kopienas normatīvus un normatīvus, kuras sekmē Kopienas noteikumu piemērošanu zootehnikas jomā,
- “pieprasītājiestāde” nozīmē kompetentu dalībvalsts iestādi, kura lūdz palīdzību,
- “saņēmējiestāde” nozīmē kompetentu dalībvalsts iestādi, kurai lūdz palīdzību.

2. Katra dalībvalsts dara zināmu citām dalībvalstīm un Komisijai 1. pantā minēto kompetento iestāžu sarakstu.

3. pants

Šajā direktīvā noteiktais pienākums sniegt palīdzību neattiecas uz 1. pantā minēto kompetento iestāžu noteikumiem par iegūto informāciju vai dokumentiem, ko tās ir pilnvarotas īstenot pēc tiesas iestādes pieprasījuma.

Tomēr, ja tiek lūgta palīdzība, šāda informācija vai dokumenti ir jānodrošina, neskarot 14. pantu, visos gadījumos, kad tiesas iestāde, ar kuru konsultējas, lai to panāktu, dod savu piekrišanu.

I SADAĻA

Palīdzība pēc pieprasījuma

4. pants

1. Pēc pieprasītājiestādes pieprasījuma, kuram jābūt pienācīgi pamatotam, saņēmējiestāde:

- dara zināmu pieprasītājiestādei visu informāciju, sniedz ziņas par apliecinājuma dokumentiem vai apstiprinātām kopijām, kas atrodas tās rīcībā vai ko tā iegūst saskaņā ar 2. pantu, un kas ir paredzētas, lai pārbaudītu, vai tiesību aktos veterinārijas un zootehnikas jomā paredzētie noteikumi ir ievēroti,
- vāc ziņas par ikvienu būtisku pieprasītājiestādes paziņotā fakta precizitāti un informē to par šādu aptauju rezultātu, ieskaitot izmeklēšanā nepieciešamo informāciju.

2. Lai iegūtu šo informāciju, saņēmējiestāde vai administratīvā iestāde, pie kuras tā ir griezusies, rīkojas tā, kā tā darbotos savā vārdā vai pēc savas valsts citas iestādes pieprasījuma.

5. pants

1. Pēc pieprasītājiestādes prasības saņēmējiestāde, ievērojot dalībvalsts, kurā tā atrodas, spēkā esošos tiesību aktus, dara zināmus pieprasītājiestādei vai ir tai darījusi zināmus visus dokumentus vai lēmumus, kurus pieņem kompetentās iestādes un attiecas uz noteikumu piemērošanu veterinārijas un zootehnikas jomā.

2. Pieprasījumiem pēc paziņojuma, kuros minēta paziņojamā akta vai lēmuma joma, pēc saņēmējiestādes pieprasījuma pievieno

tulkojumu oficiālajā valodā vai vienā no tādās dalībvalsts oficiālajām valodām, kurā reģistrēta saņēmējiestāde.

6. pants

Pēc pieprasījumiestādes prasības saņēmējiestāde uzrauga vai organizē pastāvīgu uzraudzību vai tās pastiprināšanu savā funkcionālajā iedalījumā, kur ir aizdomas par šādiem pārkāpumiem, jo īpaši attiecībā uz:

- a) uzņēmumiem;
- b) vietām, kur glabā preču krājumus;
- c) zināmā preču aprītē;
- d) transportlīdzekļiem.

7. pants

Pēc pieprasītājiestādes prasības saņēmējiestāde sniedz tai ikvienu attiecīgo tās rīcībā esošo informāciju vai to informāciju, kuru tā iegūst saskaņā ar 4. panta 2. punktu, jo īpaši ziņojumu un citu dokumentu vai oficiāli apstiprinātu kopiju vai izrakstu no šādiem ziņojumiem, vai tādu dokumentu, kas attiecas uz faktiski atklātām darbībām, kuras pieprasītājiestādei šķiet pretrunā ar tiesību aktiem veterinārijas un zootehnikas jomā.

II SADAĻA

Spontāna palīdzība

8. pants

1. Ikvienas dalībvalsts kompetentās iestādes, kā norādīts 2. punktā, brīvprātīgi palīdz dalībvalstu kompetentajām iestādēm bez iepriekšēja lūguma.

2. Ja to uzskata par lietderīgu saskaņā ar atbilstošajiem tiesību aktiem veterinārijas un zootehnikas jomā, katras dalībvalsts kompetentās iestādes:

- a) pēc iespējas veic novērošanu saskaņā ar 6. pantu vai organizē šādu novērošanu;
- b) tiklīdz iespējams, dara zināmu citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm visu pieejamo informāciju, jo īpaši ziņojumu un citu dokumentu vai kopiju vai izrakstu no šādiem ziņojumiem, vai dokumentu, kas attiecas uz darbībām, kuras tām šķiet pretrunā ar tiesību aktiem veterinārijas un zootehnikas jomā, un jo īpaši par izmantotajiem līdzekļiem un metodēm šādās darbībās.

III SADAĻA

Nobeiguma noteikumi

9. pants

1. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes dara zināmu Komisijai, tiklīdz pieejama:

- a) jebkāda informācija, ko tās uzskata par izskatīšanas vērtu:
- attiecībā uz precēm, par kurām ir vai bija aizdomas par tādu darījumu objektiem, kas ir pretrunā ar veterināro un zootehnisko lietu tiesību aktiem,
 - attiecībā uz metodēm vai procesiem, kurus izmanto vai tur aizdomās par šo tiesību aktu pārkāpšanu;
- b) jebkāda informācija par minēto tiesību aktu trūkumiem vai izlaidumiem, kurus attiecīgais pieprasījums atklājis vai ierosinājis.

2. Komisija dara zināmu katras dalībvalsts kompetentajām iestādēm jebkādu informāciju, tiklīdz pieejama, kura nodrošina tiesību aktu īstenošanu veterinārijas un zootehnikas jomā.

10. pants

1. Ja dalībvalsts kompetentajām iestādēm kļūst zināms par darbībām, kuras ir vai šķiet esam pretrunā ar tiesību aktiem veterinārijas un zootehnikas jomā un kurām ir īpaša nozīme Kopienā, un jo īpaši:

- ja tām ir vai bija sazarojumi citās dalībvalstīs, vai
- ja iepriekšminētajām iestādēm šķiet, ka līdzīgas darbības ir veiktas arī citās dalībvalstīs,

šīs iestādes pēc savas iniciatīvas vai Komisijas pamatota pieprasījuma iespējami ātri dara zināmu Komisijai visu attiecīgo informāciju, vajadzības gadījumā dokumentu vai kopiju, vai dokumentu izrakstos, kas nepieciešami faktu konstatēšanai, lai Komisija koordinētu darbību, kuru dalībvalstis ir uzņēmušās.

Komisija nodod šo informāciju citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

2. Ja 1. punktā minētie paziņojumi attiecībā uz gadījumiem, kuri iespējams izraisa cilvēku veselības draudus, un ja nav citu novēršanas metožu, minēto informāciju pēc Komisijas un pušu saziņas var paziņot sabiedrībai.

3. Informāciju par fizisku vai juridisku personu dara zināmu, kā paredzēts 1. punktā, vienīgi tiktāl, cik vajadzīgs, lai nodrošinātu tādu darbību konstatēšanu, kuras ir pretrunā ar tiesību aktiem veterinārijas un zootehnikas jomā.

4. Ja dalībvalsts kompetentās iestādes izmanto 1. punktu, tām nevajag darīt zināmu 8. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 9. pantā norādīto informāciju citu attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

11. pants

Komisija un dalībvalstis, tiekoties Pastāvīgajā veterinārijas komitejā vai Pastāvīgās zootehniskajā komitejā:

- pēc vispārējiem noteikumiem pārbauda šajā direktīvā paredzētās savstarpējās palīdzības pasākumu ieviešanu,
- ievērojot 9. un 10. pantu, pārbauda Komisijai paziņoto atbilstīgo informāciju — un šādas saziņas procedūras, — lai izdarītu atzinumus.

Ievērojot šo pārbaudi, Komisija, ja nepieciešams, ierosina grozījumus spēkā esošajos Kopienas noteikumos vai papildnoteikumu sagatavošanu.

12. pants

Lai piemērotu šo direktīvu, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai:

- a) nodrošinātu vienmērīgu iekšēju koordināciju starp 1. pantā minētajām kompetentajām iestādēm;
- b) ieviestu prasīto tiešo sadarbību tādu iestāžu savstarpējās attiecībās, kas īpaši pilnvarotas, lai to panāktu.

13. pants

1. Šī direktīva neuzliek par pienākumu dalībvalstu kompetentajām iestādēm piešķirt savstarpēju palīdzību, kur, šādi darot, varētu traucēt sabiedrisko kārtību vai kādu citu būtisku tās valsts interesi, kurā tās reģistrētas.

2. Konstatē iemeslus ikvienam palīdzības piešķiršanas atteikumam.

14. pants

Šajā direktīvā paredzēto pieeju dokumentiem var aizvietot ar šim pašam nolūkam jebkurā veidā sniegtu datorizētu informācijas pieeju.

15. pants

1. Jebkura informācija, ko dara zināmu kādā šai direktīvai atbilstīgā formā, ir konfidenciāla. Uz to attiecas profesionālās slepenības saistības un tās aizsargāšana, kas attiecas arī uz līdzīgu informāciju, saskaņā gan ar dalībvalsts, kura saņēmusi šo informāciju, gan ar attiecīgajiem Kopienas iestādēs piemērotajiem noteikumiem.

Pirmajā daļā minēto informāciju drīkst sūtīt tikai tādām personām, kuras ir no dalībvalsts vai Kopienas iestādēm un kuru pienākumos ir pieejas nodrošinājums šādai informācijai. Tāpat to nedrīkst lietot citiem, kā vien šajā direktīvā paredzētajiem mērķiem, ja vien iestāde, kura sniedz šo informāciju, ir skaidri piekritusi un ciktāl spēkā esošie noteikumi dalībvalstī, kurā reģistrēta

informācijas saņēmējstāde, nav pretrunā ar šādu saziņu vai pielietojumu.

Šajā direktīvā paredzēto informāciju dara zināmu pieprasītājstādei vienīgi tiktāl, cik tas nav pretrunā ar dalībvalsts vai saņēmējstādes spēkā esošajiem noteikumiem.

Dalībvalstis nodrošina saskaņā ar savstarpējās palīdzības shēmu iegūtās informācijas slepenību pat pēc lietas izbeigšanas.

2. 1. punkts nekavē saskaņā ar šo direktīvu iegūtās informācijas pielietošanu jebkādas likumīgās darbībās vai lietu izskatīšanās, kuras pēc tam ir ierosinātas sakarā ar tiesību aktu veterinārijas vai zootehnikas jomā nosacījumu neizpildīšanu, atklājot vai novēršot pārkāpumus, kuri kaitē Kopienas fondiem.

Dalībvalsts kompetento iestādi, kura sagādā šo informāciju, tūlīt informē par šādu informācijas pielietojumu.

16. pants

Dalībvalstis dara zināmu Komisijai un citām dalībvalstīm par trešo valstu veterinārijas pārvalžu noslēgtajiem abpusējās savstarpējās palīdzības līgumiem.

Komisija, no savas puses, dara zināmus dalībvalstīm tāda paša veida ar dalībvalstīm noslēgtos līgumus.

17. pants

Dalībvalstis savstarpēji neizvirza prasības izdevumu atlīdzināšanai, kuri radušies saskaņā ar šo direktīvu, izņemot atsevišķus gadījumus attiecībā uz ekspertu atalgojumu.

18. pants

Šī direktīva neietekmē tiesību aktu par savstarpējo palīdzību krimināllietās piemērošanu dalībvalstīs.

19. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 1991. gada 1. jūlijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās tūlīt par to informē Komisiju.

20. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1989. gada 21. novembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
H. NALLET